

Publicerad 2015-06-07 15:22 av Mupsykhjälpen

Första dikten jag publicerar här. Antar det är bunden vers men vet inte underkategorin. Någon kunnig som kan peka mig i rätt riktning? :)

Filmen om dansen av mig.

Du har en bild av mig,
jag har inte den bilden.
En bild är nått som stillar sig,
jag är sämsta filmen.

Borde va min regissör,
men har bara min huvudroll.
Borde klippa när jag gör,
någonting utom kontroll.

Filmen rullar, ingen ser,
för jag inget visar.
Och en film där inget sker,
är inget någon prisar.

Rullar på och handlingen,
spelas i det tysta.
Och den sanna sanningen,
blir baklänges på tyska.

Klart att ingen annan fattar,
när jag inte alls förklarar.
Att jag faller, att jag vacklar,
med ett språk som ingen talar.

livet är en dans på rosor,
men jag är på stälken.
Diktar, skriver, granskar prosor,
enda första hjälpen.

En törn jag balanserar på,
sitter djupt i foten.
Men jag fokuserar på,
att klättra ut på rosen.

Bort från mörker, ut ur skuggan,
ut i ljuset, känna värme.

Låta rosdoft fylla lungan,
dansa lätt och kämpa längre.

Dansa innan rosen vissnar,
vasens vatten runnit ut.
Innan filmen stannar, tystnar,
utan något lyckligt slut.

Innan dess ska jag va lycklig,
bli min egen regissör.
Dansa takt och inte ryckigt,
vara stark och mindre skör.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mupsykhjälpen med Poeter.se id #51725 innehar upphovsrätten